

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1442-ҳадис

1442/3534 – عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَثَلِي وَمَثَلُ الْأَنْبِيَاءِ كَرَجُلٍ بَنَى دَارًا، فَأَكْمَلَهَا وَأَحْسَنَهَا إِلَّا مَوْضِعَ لَبَنَةٍ، فَجَعَلَ النَّاسُ يَدْخُلُوتَهَا

وَيَتَعَجَّبُونَ وَيُقُولُونَ: لَوْلَا مَوْضِعُ اللَّبَنَةِ.

1442.3534. Жобир ибн Абдуллоҳ розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Мен ва анбиёлар бир киши қуриб, мукамал ва гўзал қилган, фақат биргина ғиштнинг ўрнини қолдирган ҳовлига ўхшаймиз. Одамлар унга киришар, ажабланишар ва: «Қанийди, шу ғиштнинг ўрни қолмаганда», дейишар эди», дедилар».**

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI